05/04/2026

Μητροπολίτης Δημητριάδος: «Ας ζούμε κάτω από το βλέμμα του Χριστού μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Με αφορμή την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος και την Ακολουθία του Νυμφίου της Κυριακής των Βαΐων 2026, ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος απευθύνει ποιμαντικό μήνυμα, υπογραμμίζοντας ότι η κατανυκτική αυτή περίοδος δεν ταυτίζεται με την κοσμική μελαγχολία, αλλά φωτίζεται από «το λαμπρό φως της Αναστάσεως ως νίκης απέναντι στην αμαρτία, στον θάνατο, στον διάβολο».

«Η περίοδος της Σαρακοστής, όπως τονίζει ο Σεβασμιώττατος, προετοιμάζει τον άνθρωπο ώστε «να φτάσουμε στο χαρισματικό σημείο της διανοίξεως των πνευματικών μας αισθήσεων», προκειμένου να βιώσει το μυστήριο των Παθών και της Αναστάσεως ως προσωπική εμπειρία.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στα πρότυπα που προβάλλει η Εκκλησία την ημέρα αυτή: τον «μακάριο Ιωσήφ τον πάγκαλο», ως προτύπωση του Χριστού, και τη συκή, ως υπενθύμιση της ανάγκης πνευματικής καρποφορίας. Ο Μητροπολίτης

προτρέπει τους πιστούς να ζουν «κάτω από το βλέμμα του Χριστού» με σωφροσύνη, ταπείνωση και ανεξικακία, επιδιώκοντας καρπούς όπως «αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία».

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού για την Ακολουθία του Νυμφίου της Κυριακής των Βαΐων 2026:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Εισήλθαμε στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα κι αρχίζουμε να ζούμε και να αναπνέουμε το μυστήριο της ατμόσφαιρας των Παθών του Κυρίου μας. Πένθιμη η όλη ατμόσφαιρα, αλλά όχι με την κοσμική έννοιά της, της μελαγχολίας και της απελπισίας. Στα Πάθη του Κυρίου υποφώσκει το λαμπρό φως της Αναστάσεως ως νίκης απέναντι στην αμαρτία, στον θάνατο, στον διάβολο. Σ’ αυτά τα Πάθη υποκρύπτεται η άπειρη αγάπη του Δημιουργού απέναντι στα πλάσματά Του. Η υμνολογία της σημερινής ημέρας μας καθοδηγεί με ανοικτούς τους πνευματικούς οφθαλμούς να δούμε τη λαμπρότητα των ενδυμάτων που φορεί η Εκκλησία. Να δούμε την ανατολή του φωτός μέσα από την ιερότητα των Παθών αυτών. «Των παθών του Κυρίου τας απαρχάς η παρούσα ημέρα λαμπροφορεί». «Τα πάθη τα σεπτά η παρούσα ημέρα, ως φώτα σωστικά ανατέλλει τω κόσμω· Χριστός γαρ επείγεται του παθείν αγαθότητι».

Η όλη προετοιμασία της Σαρακοστής σ’ αυτό ακριβώς απέβλεπε. Με την πληθώρα των ακολουθιών και των προσευχών, με τη νηστεία και την εγκράτεια, με την άσκηση της ελεημοσύνης, να φτάσουμε στο χαρισματικό σημείο της διανοίξεως των πνευματικών μας αισθήσεων, προκειμένου να δούμε και να νιώσουμε ό,τι η Εκκλησία μας προβάλλει τη Μεγάλη Εβδομάδα, τα Πάθη του Κυρίου και την ευλογημένη Ανάστασή Του. Διότι βεβαίως τα Πάθη και η Ανάσταση αποτελούν μυστικές πνευματικές πραγματικότητες, τις οποίες αντιλαμβάνεται μόνον ένας που καθαρίζει την καρδιά του με τον αγώνα της μετανοίας του. Κι είναι από την άποψη αυτή εκείνο που δικαιολογεί και το γιατί η Σαρακοστή θεωρείται ως τύπος όλης της ζωής του χριστιανού. Διότι αυτό που ζούμε τότε, τα Πάθη και την Ανάσταση, συνιστούν τη βάση της πνευματικής ζωής μας, συνιστούν τη δωρεά που μας δόθηκε στο άγιο βάπτισμά μας. Να νεκρώνουμε την αμαρτία μέσα μας ζώντας την αναστημένη ζωή της αγάπης.

Πώς μας καθοδηγεί λοιπόν η Εκκλησία την πρώτη αυτή ημέρα; Με την προβολή του μακαρίου Ιωσήφ του παγκάλου, του μεγάλου αυτού ανδρός της Παλαιάς Διαθήκης, και με τη μνήμη της υπό του Κυρίου καταρασθείσης και ξηρανθείσης συκής. Γιατί; Διότι στο πρόσωπο του Ιωσήφ βλέπει μία προτύπωση, μία προφητεία δηλαδή, του ίδιου του Ιησού Χριστού, αφού ο Ιωσήφ με την όλη ζωή του φανέρωσε

την ακράδαντη πίστη του στον Θεό, την απόλυτη υπακοή στο άγιο θέλημά Του, τη σωφροσύνη και την ταπείνωσή του. Αδικημένος από τα αδέλφια του δείχνει τη μεγαλοψυχία και την ανεξικακία του απέναντί τους, όταν κυρίαρχος πια αυτός δεν τους εκδικείται στην αδυναμία τους, αλλά τους συγχωρεί και τους αγκαλιάζει. Γιατί ανήκει στον Θεό. «Του γαρ Θεού εγώ ειμι». Και πριν από το γεγονός αυτό αποδεικνύει την αληθινή πίστη του στον ζωντανό Θεό, όταν του δίνεται η δυνατότητα να αμαρτήσει, κι εκείνος αποφεύγοντας την πορνεία ως δηλητηριώδες φίδι αντιτάσσει στην πρόκληση της μοιχαλίδος γυναίκας την παροιμιώδη φράση: «Πως ποιήσω το ρήμα τούτο το γεγονός και αμαρτήσομαι ενώπιον του Θεού μου;» Η αίσθηση της παρουσίας του Θεού τον διακατείχε και τον οδηγούσε σε σχετική ζωή αναμαρτησίας. Κι από την άλλη, μας υπενθυμίζει η Εκκλησία μας ότι η ζωή μας πρέπει να έχει πνευματικούς καρπούς, να έχει δηλαδή αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, πίστη, εγκράτεια.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ας ζούμε κάτω από το βλέμμα του Χριστού μας, με σωφροσύνη και ταπείνωση και ανεξικακία. Ας αγωνιζόμαστε για την πνευματική καρποφορία της πνευματικής μας ζωής. Είναι ο μοναδικός δρόμος για να βιώσουμε αληθινά το μυστήριο των Παθών του Κυρίου. Η κάθε επόμενη ημέρα αυτής της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, θα μας ανοίγει και ένα επιπλέον παράθυρο προς την κατεύθυνση αυτή.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ